भगवन् विष्णुरित्युक्तो वह्निजायान्तको मनुः ।
एकोनत्रिंशदन्तोऽस्य मुनिर्नारद ईरितः ॥ २७ ॥
छन्दोऽनुष्टुब्देवता च लीलादण्डहरिर्मतः ।
मुन्यब्धिकरणाङ्गाब्धिवर्णैरङ्गक्रिया मता ॥ २८ ॥
सम्मोहयन्निजकरा मकरस्थलीला
दण्डेन गोपयुवतीः सुरसुन्दरीश्च ।
दिश्यान्निजप्रियतमासुगदक्षहस्तो
देवः श्रियं निहतकंस उरुक्रमो वः ॥ २९ ॥
ध्यात्वैवं प्रजपेल्लक्षं अयुतं सिततण्डुलैः ।
त्रिमध्वक्तैर्हुनेदङ्ग दिक्पालास्त्रैः समर्चयेत् ॥ ३० ॥
लीलादण्डहरिं यो वै भजते नित्यमादरात् ।
स पूज्यते सर्व्वलोकैस्तं भजेदिन्दिरा सदा ॥ ३१ ॥
त्रयोदशस्वरयुतः शार्ङ्गी मोदः स केशवः ।
तथा मां सयुगस्तारः शिवः सप्ताक्षरोऽपरः ॥ ३२ ॥
आचक्राद्यैरङ्गकृषिर्नारदोऽस्य मुनिः स्मृतः ।
छन्द उष्णिग्देवता च गोवल्लभ उदाहृतः ॥ ३३ ॥
ध्येयोऽच्युतः स कपिलागणमध्यसंस्थो
य आह्वयन् दधि दक्षिणदोष्णि वेणुं ।
पाशं सयष्टि सपचपयोदनीलः
पीताम्बरोऽहिरिपुपिच्छकृतावतंसः ॥ ३४ ॥
मनुं लक्षं जपेदेतं हुनेत् सप्तसहस्रकं ।
गोक्षीरैरङ्गदिक्पालमध्येऽर्च्यं गोगणान्तकं ॥ ३५ ॥